

Hoofdstuk LX

Het Licht dat over Israël zal Opgaen

Verzen 1 tot 4

- 1. Maak u op, word verlicht, want uw licht komt, en de heerlijkheid des HEEREN gaat over u op.**
- 2. Want zie, de duisternis zal de aarde bedekken, en donkerheid de volkeren; doch over u zal de HEERE opgaan, en zijne heerlijkheid zal over u gezien worden.**
- 3. En de heidenen zullen tot uw licht gaan, en koningen tot den glans die u is opgegaan.**
- 4. Hef uwe oogen rondom op en zie: die allen zijn vergaderd, zij komen tot u, uwe zonen zullen van verre komen, en uwe dochters zullen aan uwe zijde gevoedsterd worden.**

“De HEERE vermaant Zijne Kerk, om zich te verheugen over de gelukzaligheid haar door Christus verworven”—dus lezen we in het kopstukje boven dit hoofdstuk. Ook de Engelsche Vertaling heeft hier boven geplaatst: „The Glory of the Church.” En de Fransche Vertaling van David Martin heeft er eveneens boven staan: „Accroissement de l’ Eglise. Description mystique de ses biens spirituels,” d. i. de groei der Kerk, eene mystieke beschrijving van haar geestelijke weldaden. Dit is de algemeene gedachte van het Protestantisme nu al voor eeuwen geweest. Blijkbaar is men hierin Calvijn gevolgd, die hier ook op den voorgrond plaatst: „Hier is het meer de verdrukte Kerke Gods, die door Jesaja in geestvervoering wordt toegesproken.” Men had destijds nog geen beter inzicht in het onderscheid tusschen Israël en de Kerk, noch in het woord der Profetie, daarom zullen we die vromen niet hard vallen. Doch wat zal men zeggen van hen, die, terwijl het Protestantisme aan duizend flarden is gescheurd, de vijeboom, Israël, uitbot en de teekenen des tijds ons wijzen op Israëls nationaal herstel, toch nog blijven vasthouden aan de verouderde gedachte, dat Israël alleen letterlijk de vloeken der Schrift ontvangt en de Kerk de geestelijke zegeningen als in dit schoon kapittel beschreven? Wij kunnen er thans alleen dit van zeggen, dat dit getuigt van eene groote mate van verblindings, ongeloofigheid, zelfingenomenheid en hardnekkig vooroordeel. Deze viervoudige beschuldiging is nog haast te malsch voor deze groote dwaasheid en zonde, die zoo heillooze gevolgen na zich sleepte en nog sleept. Wij halen hier met volle ingenomenheid een woord van den beroemden Van Der Palm aan. Hij schrijft op zijne Inleiding tot dit hoofdstuk: „De Profetie in dit kapittel vervat, behelst voor de Israëlitische Natie de allerluisterlijkste uitzichten, beloften van een allereersten rang onder de Volken, van het hoogste geluk en voorspoed, de duurzaamste en vreedzaamste regeering, en al dien glans en heerlijkheid, die uit eigen inwoning van Jehova onder Zijn Volk natuurlijk moest voortspruiten. De toon, de stijl en uitdrukking dezer voorzegging zijn zoo sterk en verheven, dat wij, of hier of nergens, die uitzichten in het toekomstige aantreden, die, nog onvervuld, eerst in het laatste der dagen door de uitkomst zullen bekrachtigd worden, en Abrahams nageslacht, toegebracht tot den dienst van hunnen en onzen

Verlosser, tot het toppunt der heerlijkheid zullen verheffen. De pogingen van sommige uitleggers, om deze Godsspraak van het geluk der Israëlieten, na hunne wederkeering uit Babel; en die van anderen, om ze geheel geestelijk te verklaren, van den voorspoed, den bloei en de uitbreiding der Christenkerk in de eerste dagen des Nieuwen Testaments, komen ons onvoldoende voor, daar de eerste uitlegging den bedoelden zin der woorden te zeer moet verflauwen, en de tweede alle gezonde, letterlijke Bijbelverklaring op losse schroeven stelt.” Wij hebben dit laatste onderstreept, want deze gedachte, geuit door een beroemden Bijbelverklaarder, verdient aller opmerkzaamheid. Ook Van Hamelsveld en Klinkenberg zien hier de nog toekomende volksbekeering der Joden, ofschoon laatstgenoemde hier ook gewaagt van den heerlijken staat der Kerk. Deze belofte geldt Israël, die hier als eene arme gevangene in een donker kerkerhol gedacht moet worden, nederzittende in nameloozen jammer en wee en van alles beroofd. Ze hebben ons van alles beroofd, klaagde eens Da Costa, ons land, onze steden, onzen heerlijken naam en de Kerk heeft onze beloften geroofd. Gaat het u niet aan, o christenen! waar toch is er smart gelijk Israëls smart? Het gevangen Israël kreunt zelf: Onze hope is verloren, God heeft vergeten genadig te zijn. Doch hoor, daar klinkt in het donker hol den gevangene plotseling eene stem in het oor: Koemi, Oeri! Sta op, wordt verlicht! Dat hij de ketenen van zich schudde en zich bade in het licht van de Zon der Gerechtigheid. Israëls zon is eindelijk, na eeuwen wachtens, opgegaan, maar om nu ook nimmer meer onder te gaan. De zon der natuur is de bron van leven, kracht, groei, vrucht, schoonheid en vreugde. Wanneer de zon na een langen, kouden nacht opgaat, vliedt de donkerte, trekken de kille nevelen op en zingen de vogelen hun vroolijk lied. Dit alles zal de Zon der Gerechtigheid in veel hoogerem zin voor Israël doen. Dit Licht wordt hier genoemd uw Licht, wijl het van ouds aan Israël beloofd en door Israël was ingewacht. Het wordt nader omschreven als „de heerlijkheid des HEEREN,” d. i. de uitwendige schoonheid en zichtbaren luister van onzen Heere Jezus Christus in den dag Zijner wederkomst. Zegt vers 1 ons voor wien en van Wien dit Licht is, vers 2 zegt ons wanneer en onder welke omstandigheden dit Licht tot Israël komt. Het was nog niet opgegaan voor dit hoopske van 50,000, dat daar weenend bij den tweeden tempel nederzat. Dit Licht zal komen als de duisternis de aarde bedekt en donkerheid de volken, d. i. op een tijd zoo duister, als nooit te voren geweest is en dit wijst ons heen naar den ontzaggelijken tijd der groote verdrukking, wanneer de volken der aarde in meer dan Egyptische duisternis gehuld zullen zijn. In dat tijdstip van de grootste ellende zal Jehova-Jezus over Israël opgaan met genezing onder Zijne vleugelen. Dan zullen Israëls kluisters verbroken en zijne kerkerdeuren open geworpen worden en zal Israël worden opgetrokken uit den jammerkolk van zijne matelooze ellende.

Wat zal dan voorts de vrucht van dit opgegane Licht zijn? (1) De volken der aarde zullen de heerlijkheid van Jehova-Jezus zien. Dat de volken niet willen gelooven zonder te zien is na eene geschiedenis van bijna twee duizend jaren genoegzaam gebleken. De historie der volken is tevens de historie des ongeloofs. In Zijne gadelooze ontferming zal God hun eindelijk den luister van Zijn Zoon geven te zien, zoodat ze een van tweeën Hem op de knieën hulde moeten bieden of oogenblikkelijk vergaan. (2) De volken zullen het Licht van Christus niet alleen zien, maar zich ook

henenspoeden, haasten tot dat Licht, met hunne koningen voorop. Ps. 22 zangvers 14; 72 zangvers 6, en 86 zangvers 5, erlangen dan hunne letterlijke vervulling. Dan zal de geloovige Gemeente ervaren, dat hetgeen ze vroeger veelal als holle klanken heeft gezongen, toch heerlijke profetie is geweest. In statelijke optochten ziet Israël de volkeren van heinde en ver tot zich en zijn doorluchtigen Vorst optrekken.

Men gevoelt echter onmiddellijk, dat deze en dergelijke beloften niet vervuld kunnen worden, zoolang het zaad des Woords slechts voor een vierde deel wortel schiet en vrucht draagt, het onkruid gelijkelijk opschiet met de tarwe, de ongerechtigheid zich vermenigvuldigt onder alle volken, het geloof op aarde schaarsch wordt, er slechts een klein kuddeke van kruisdragers gevonden wordt en de groote afval zienderoogen nadert. In het verleden zag men nimmer iets dergelijks, in het heden al evenmin, in deze bedeeing, waarin het boven omschrevene zal voortduren, kan deze belofte van de volkenbekeering en de verlichting der volken niet vervuld worden, terwijl dit in de eeuwigheid of in den hemel al evenmin kan, zoodat nog niets anders overschiet dan de vervulling van deze en soortgelijke beloften te plaatsen na de toekomst van Christus bij den aanvang van het duizendjarig vrederijk, vgl. Ps. 102: 14-23.

De Algemeene Optocht der Volken tot Zion

Verzen 5 tot 9

5. Dan zult gij het zien en samenvloeien, en uw hart zal vervaard zijn en verwijd worden; want de menigte der zee zal tot u gekeerd worden, het heir der heidenen zal tot u komen.

6. Een hoop kemelen zal u bedekken, de snelle kemelen van Midian en Efa; zij allen uit Scheba zullen komen, goud en wierook zullen zij aanbrengen, en zij zullen den overvloedigen lof des HEEREN boodschappen.

7. Alle de schapen van Kedar zullen tot u verzameld worden, de rammen van Nebajoth zullen u dienen; zij zullen met welgevallen komen op mijn altaar, en Ik zal het huis mijner heerlijkheid heerlijk maken.

8 Wie zijn dezen, die daar komen gevlogen als eene wolk, en als duiven tot hare vensters?

9. Want de eilanden zullen Mij verwachten, en de schepen van Tarsis vooreerst, om uwe kinderen van verre te brengen, hun zilver en hun goud met hen, tot den naam des HEEREN uws Gods, en tot den Heilige Israëls, dewijl Hij u heerlijk gemaakt heeft.

Men vergelijke met deze verzen 2: 1-4 en 54:2, waar ook van Zions uitbreiding in bevolking en hare heerschappij over de volkeren gesproken wordt. Voorts 44:5; 45:14; 49: 7,23; 52:15; 53:12; 55:5; 62:2; 66:12,18. Alle knie zal zich eenmaal buigen voor den Heere Jezus Christus, 45: 23,24. Zijn recht zal eenmaal zijn het licht der volken, 51: 4. Wie zegent of zweert doet dit in Zijn naam, 65: 16.

Israël wordt overstelpt van verbazing, wanneer hij na zijn herstel de volken naar zich toe ziet snellen met hunne rijkdommen. Het vervaard zijn van het hart vatte men dus niet op in den zin van vrees, maar van verrassing en verbazing over zoo plotselinge en groote eer en heerlijkheid. Israëls hart wordt dan verwijld, iets wat het nog nimmer ten opzichte van de Gojim, de volken, gehad heeft. Israël heeft tot op den huidigen dag iets van Jona's houding ten opzichte van Ninevé. Doch na zijne nationale bekeering en herstelling zal het trotsche, stugge en enge hart in liefde opengaan voor de volken der aarde, die de Joden voor vele eeuwen zoo smadelijk behandeld hebben. Door de menigte der zee versta men de schatten der volkeren zee. Van de eigenlijke zee is eerst in vers 9 sprake. Met heir der Heidenen is eene nadere toelichting van de schatten, die door al de volken aan Israël in den schoot worden uitgestort. Breede driften van snelle kemelen bedekken het gansche land. De snelle kemelen zijn de dromedarissen, die met schatten beladen uit Midian en Hefa komen, Hefa was een stam der Midianieten, Gen. 25:4. Deze worden hier maar bij wijze van voorbeeld genoemd, dewijl zij oudtijds, naar men wil, vele dromedarissen hadden. Scheba lag in Gelukkig Arabië, dat zoo rijk was in wierook en goud. Ook deze landstreek wordt evenals de anderen slechts als voorbeeld genoemd. Men heeft in deze schatten van wierook en goud eene profetie willen ontdekken van de schatten, die de wijzen aan de voeten van het Kindeke van Bethlehem brachten, doch daar wordt ook de mirre genoemd. De mirre wees hen naar het lijden, doch dit lijden behoort tot het verleden, wanneer deze schatten tot Israël en diens Koning gebracht zullen worden. Vandaar dat de mirre hier niet genoemd wordt. Deze volken zullen niet den lof der Joden, maar den overvloedigen lof des Heeren boodschappen. Zij zullen vol zijn van den lof van Zions Koning, onzen dierbaren Heiland. De Kedarenen en de Nebajoth of Nabatteërs stamden van Ismaël af en waren omzwervende herdersstammen en komen hier deswege voor als rijk in vee. In de stoutste beeldspraak worden de rammen, waardoor men de vorsten versta, hier voorgesteld als zich vroolijk en gewillig op des Heeren dankaltaar leggende. Geen wonder, voorwaar, dat met zulk een gewillig volk des Heeren Huis heerlijk wordt. Terwijl Israël van den eenen kant de volken ziet aanstroomen, ziet hij plotseling vanuit eene andere richting groote menigten, die als duiven uit de lucht komen aanvliegen. Het lijdt geen twijfel of we hebben hier eene heenwijzing naar de luchtschepen, die wellicht in dien tijd het vervoermiddel bij uitnemendheid zijn. De eilanden Europa en Amerika wachten dan op Koning Jezus en de uitstekende schepen van Tarsis zijn het eerst gereed om de Joden, de tien stammen, terug te voeren naar hun land. Het zilver en het goud der Joden gaat dan mede naar Zion en zal den Heere Jezus gewijd worden uit dankbaarheid voor hetgeen Hij aan Israël gedaan heeft.

Men gevoelt het, hier wordt van eene heerlijkheid voor Israël en de volken gesproken, zooals de wereld die nog nimmer aanschouwd heeft en ook nooit aanschouwen zal, totdat de Heere Zelf uit de hemelen komt om dit alles tot stand te brengen.

De Onuitsprekelijke Luister van het Herboren Zion

Verzen 10 tot 22

10. En de vreemden zullen uwe muren bouwen, en hunne Koningen zullen u dienen; want in mijne verbolgenheid heb Ik u geslagen, maar in mijn welbehagen heb Ik Mij over u ontfermd.

11. En uwe poorten zullen steeds openstaan, zij zullen des daags en des nachts niet toegesloten worden, opdat men tot u inbrenge het heir der heidenen, en hunne Koningen tot u geleid worden.

12. Want het volk en het koninkrijk welke u niet zullen dienen, die zullen vergaan, en die volkeren zullen gansch verwoest worden.

13. De heerlijkheid Libanons zal tot u komen, de denneboom, de beuk en de buksboom te gelijk, om te versieren de plaats mijns heiligdoms, en Ik zal de plaats mijner voeten heerlijk maken.

14. Ook zullen, zich buigende, tot u komen de kinderen dergenen die u onderdrukt hebben, en allen die u gelasterd hebben, zullen zich nederbuigen aan de planten uwer voeten, en zij zullen u noemen de stad des Heeren, het Sion des Heiligen Israëls.

15. In plaats dat gij verlaten en gehaat zijt geweest, zoodat niemand door u henenging, zoo zal Ik u stellen tot eene eeuwige heerlijkheid, tot eene vreugd van geslacht tot geslacht;

16. en gij zult de melk der heidenen zuigen, en gij zult de borsten der Koningen zuigen; en gij zult weten dat Ik de HEERE hen, uw Heiland en uw Verlosser, de Machtige Jakobs.

17. Voor koper zal Ik goud brengen, en voor ijzer zal Ik zilver brengen, en voor hout koper, en voor steenen ijzer; en zal uwe opzieners vredezaam maken, en uwe drijvers rechtvaardigen.

18. Daar zal geen geweld meer gehoord worden in uw land, verstoring noch verbreking in uwe landpalen; maar uwe muren zult gij heil heeten, en uwe poorten Lof.

19. De zon zal u niet meer wezen tot een licht des daags, en tot eenen glans zal u de maan niet lichten; maar de HEERE zal u wezen tot een eeuwig licht, en uw God tot uwe sierlijkheid.

20. Uwe zon zal niet meer ondergaan, en uwe maan zal haar licht niet intrekken; want de HEERE zal u tot een eeuwig licht wezen, en de dagen uwer treuring zullen een einde nemen.

21. En uw volk zullen allen te zamen rechtvaardigen zijn, zij zullen in eeuwigheid de aarde erfelijk bezitten, zij zullen zijn eene spruit mijner plantingen, een werk mijner handen, opdat Ik verheerlijkt worde.

22. De kleinste zal tot duizend worden, en de minste tot een machtig volk: Ik de HEERE zal zulks te zijner tijd snellijk doen komen.

Wanneer we recht beseffen, dat al deze heerlijkheid Israël en de volken betreft en niet de Kerk of den hemel en dat deze voorspelde glorie niet in deze bedeeing wordt vervuld, maar aanbreekt bij en door de toekomst des Heeren Jezus Christus, dan zijn

deze beloften hoogst eenvoudig en kan ook de eenvoudigste Schriftlezer er geene moeite mede hebben. Daar al deze verzen en ook de volgende hoofdstukken in hoofdzaak hetzelfde onderwerp behandelen, kunnen we er uiteraard kort over zijn. Vers 10 wijst op Israëls hooge eer, want zelfs de koningen der volken zullen het eens vertrapte volk dienen als knecht. Zion is de meesteres, de koningin der volken, Jeruzalem de hoofdstad der natiën geworden. Jeruzalem, eens zoo lang en herhaaldelijk door de Heidenen vertreden, is nu volmaakt veilig en gerust, want hare poorten staan dag en nacht open. Er is echter nog een andere reden, waarom hare poorten nimmer gesloten worden, het is, omdat de toevloei van de koningen en de cultuur der volken bestendig door blijft stroomen tot de heilige stad, die het brandpunt aller volken is. Wee het volk en het rijk, dat zou weigeren Israël de verschuldigde hulde te betoonen, zij worden door de almachtige hand van Koning Jezus gansch te gronde gericht. Zelfs de vorsten der vreemden zullen hunne kronen afnemen en werpen ze aan de voeten van Israël en Israëls Koning. Al de pracht van de heerlijke boomsoorten van den Libanon zal aangewend worden tot tooi en versiering van den grooten tempel te Jeruzalem en den troonstoel van Jehova-Jezus, vgl. Ez. 40-48. De vroegere verdrukkers en lasteraars der Joden zullen in dien dag het heilige volk te voet vallen en den indruk hunner voeten kussen en hen noemen de stad van Jehova-Jezus, het Zion van den Heilige Israëls.

Israël, dit durft niemand ontkennen, is verlaten en gehaat tot op dezen dag. Ach, waarom gelooft men nu dan niet, dat dit eens geweest zal zijn, gelijk God hier zegt en dat Hij hem zoo zal stellen tot eene eeuwige heerlijkheid en vreugde. Evenals een zuigeling van moeder de kracht en het leven afzuigt, alzoo zal het herstelde Israël al de schatten der cultuur van de volken goedschiks ontvangen. Een voorspel daarvan is gezien in Salomo's regeering, I Kon. 10:27; II Kron. 1:15; 9: 20,27, toen de rijkdom ook zoo onnoemelijk groot was, dat het zilver haast niet geacht werd. De opzieners, de overheden, en de drijvers, de heerschers, bestuurders, zullen vreedzaam en rechtvaardig zijn. Alle geweld, verstoring en verbreking zullen verre zijn, het zal alles recht en vrede ademen, de muren heeten heil, de poorten lof, vgl. 26: 1. Heeft Israël voor vele eeuwen in de duisternis gezeten, de Heere Jezus Zelf zal dan zijn eeuwig licht wezen en zijne versiering, vgl. 2:2. Welk eene tegenstelling! Vroeger zat Israël als een gevangene in een donker kerkerhol, 49: 9, en hoopte hij op licht, 59:9, doch in dien dag zal hij een eeuwig licht hebben en zullen de dagen zijner treuring voor altoos een einde hebben. De band der rechtvaardigheid zal het gansche volk omstrengelen en de band der liefde en der heiligheid zal het aaneen snoeren en het zal alles zijn tot eer van Koning Jezus, vers 16, en tot Zijne verheerlijking, vers 21. De kleinste zal tot duizend worden is eene uitdrukking, die wijst op de begeerde glorie der vruchtbaarheid, waaraan voor Israëls besef de gedachten van macht en luister verbonden waren. Eindelijk wordt de verzekering gedaan, dat God al dit heil voor Israël te zijner tijd snel zal volvoeren. Hij wacht nu reeds vele eeuwen, doch als Hij straks begint met Israël te verlossen, zal Hij dit snel doen.